Ч. 29. Четвер 21 (8) лютого 1907 Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за злоЖенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Вісти з Угорщини. — Відкрите німецкого парляменту. — Вибори до Думи в Росиї. — Американьско-японьский спір.

Угорский сойм вів вчера дальші наради над законом о обезпеченю робітників. Закон ухвалено до §. 10. Відтак в личній справі забрав голос посол Теодор Скицак, Словак, і відпирав закиди деяких послів, немов би він виступав против мадярскої народности.

Ціла мадярска праса переповнена тепер описуванем скандалів, які там лучили ся в послідних часах. Загально говорять, що ціла акция п. Лендeля спрямована не так против Польонія, як головно против Кошута. В четвер на засіданю угорского сойму забрав слово міністер Кошут і між иншим сказав: „Праса цілого сьвіта розписує ся про скандали, які окривають встидом кождого Мадяра. До давних брудів прибули нині сьвіжі. Ото з найвисшого рахункового трибуналу забрано деякі документи. Се по мадярски зве ся крадіжию. В тих документах містять ся справді урядові тайни, та на доказ того, що нема в них нічо надзвичайного, складаю їх на стіл. Часть їх відносить ся до попереднього, часть до теперішного кабінету, а містять они подробиці о анонсових павшалях деяких часописий. То не єсть перекупство. Я занадто високо ціню мадярску прасу, щоби міг думати, що она дасть ся перекупити“. — Предложені акти відносять ся передовсім до просьби дневника „Egyetertes“, щоби річний ричалт 6.000 К виплачено єму за 6 літ з гори. Ту просьбу полагодив бувший міністер торговлї в той спосіб, що дневник крім звичайного ричалту дістав ще 25.000 К. Дальше єсть в актах спис ричалтів, які дістали всї пештеньскі дневники в р. 1906. Дневник „A Nap“ оголошує акти найвисшої рахункової палати, які п. Лендeль дістав від урядника Гайду і велїв відфотоґрафувати. Містить ся в них широка кореспонденция між рахунковою палатою а міністром торговлї. Пр. під датою 25 січня с. р. домагає ся рахункова палата пояснень що до ричалту для дневника „Egyetertes“ підвисшеного на 25.000 К, хоч єму належало ся лише 10.000 К. В додатку рахункова палата відмічає, що справа того дневника не була розслїджена директориятом „causarum regalium“, котрий єсть єдино компетентний розслїджувати всї скарбові умови, коли они переступають означену висоту. Дальше оголошує згаданий дневник письмо міністра торговлї до президента міністрів з просьбою о пояснене, як ужито квоти 200.000 К, переданої державними зелїзницями до диспозицийного фонду президиї кабінету. Президент міністрів відповів дня 5. червня 1906, що не єсть в силї дати пояснень що-до диспозицийного фонду з часів свого попередника, бож се виходить і з природи того фонду, і що єму незвістно, на що сего фонду ужито. Лендeль взиває міністра Кошута, щоби заявив, що крім предложених ним в соймі актів і крім виказаних там інсератових павшалїй (які і по думці Лендeля суть зовсім слушні), ніякий з дневників не одержав инших квот. Лендeль заявляє, що послїдними часами з рахункового трибуналу видавано для дневників без ніякої контролї не сотки тисячів, але міліони. — „Budapesti Naplo“ обжаловує коаліцийне правительство за корупцию, яку ширить в прасї. Феєрварий підпирав грошевими запомогами цїлу прасу, тимчасом Векерле виплачує опозицийним ґазетам лише павшалї за інсерати а правительственним орґанам асиґнує величезні суми. Вчинок официяла найвисшої рахункової палати, Гайду, узнала королївска курия не за крадіж актів, лише за нарушенє урядової тайни, і з уваги на те випущено вчера официяла Гайду на волю. — Дневник „Budapesti Naplo“ довідує ся, що бувший президент міністрів, Стефан ґр. Тіша заявив, що готов звернути припадаючу на час его правлїня часть квоти

Поворот на родину.

(З францускогo — Едварда Рода).

При переймаючій студени, серед острого північного вітру, що звіяв весь сніг з дерев, ішло нині рано около десятої години кілька добре закутаних дам в найліпших своїх плащах на Ліоньский дворець і незвичайно оживили тамошну звичайно пусту ждальню. Прибувши там на довго перед приходом поїзду, стояли тепер довкола зелїзної печи гріючи ся і всї нараз розмавляли, відважуючи обережно кожде слово і тому стерегли ся зійти з бесїди о звичайних річах, як о страшній студени, о проповіди послїдної недїлї, о частих спізненях поїздів, о викладї, який сими днями буде мати оден учений про „Анну з Бретанії“ і т. ин. Але скоро лиш роздав ся сиґнал заповідаючий приїзд поїзду, кинули ся всї попихаючи ся і сопучи до виходу, немов би поїзд в найблизшій секунді мав заїхати і уставили ся в вузкім переходї, відділеним зелїзним поручем від властивого перону, як головки салати в огородї. По кількох зручно довершених штовхненях ліктями удало ся пани бурмістровій, жінці посла до парляменту здобути перше місце. Єї костиста голова з острими чертами лиця виставала понад всї инші, як голова полкового тамбура і она судорожно вхопила ся обома руками зелїзного поруча, немов би бояла ся, що хтось схоче виперти єї з того цїнного місця. Побіч неї держала ся певно і сильно на двох великих, в кальошї прибраних ногах панна Діпен, бувша ґувернантка одної росийскої родини, добре вже стара і широка дівчина, котрої лице по обох боках були прикрашені анґлїйскими заличками. Відтак була там директорка захоронки для молодих дівчат, груба панї Лекамус, як все задихана і мимо своєї дихавиці безнастанно розмавляюча; она вхопила рамя панни Діпен і торочила їй своїм тонким голосом безконечні історії при Бог знає кого. За нею оперта о мур, стояла удаючи лагідність, але хитро виглядаюча жінка пастора Гірто, немов би чатувала на яку добичу. Панї Ленель в тій глоті була би певне завдяки фальшивій грі своєї дочки Генрієтти творила конець того честного товариства, коли би не було тут старої Катерини. Катерина була властиво дуже поважною особою в тім кружку. Атже то она примкнула очи покійному докторови Досієр. А коли тепер всї так нетерпеливо тиснули ся і поштовхували ся, то діялось те лиш задля ревности, з якою хотїли повитати панну Наталію Досієр, сестру покійного доктора. Она мала нині вернути з глубини Росиї, де подібно як панна Діпен була ґувернанткою, аби обіймити спадщину по покійнім братї. Позаяк можна було з певностию припустити, що стара Катерина буде й дальше вести свій уряд і мати свій вплив, то всї дами випереджували ся в показуваню супротив неї всїляких чемностий і лише глота в послїдній хвили, бажане кождої, щоби повитала яко перша повертаючу, зробили то, що Катерину забуто на кілька хвиль. Але добра старушка не думала навіть о тім. Помимо великого поважаня, з яким стрічали єї всї в цїлім місточку, мимо того, що всї доставці і приятелї дому майже розпещували єї, витворили в нїй довгі літа служби цїлком байдужну вдачу, яка була добра лише до того, аби свому панови прилагоджувати єго улюблені страви, а вся порожність в нїй вже завмерла. З кошиком на руцї, з присловеними темним капелюхом очима, ждала з витягненою головою так само як инші, роздумуючи може над давними часами, а може глядячи перед себе без ніякої думки, коли нараз почула, що єї вхоплено за рамя саме в хвили, коли заїздив поїзд. То панї Ленель так єї вхопила і потягнула поміж себе і панюю Гірто.

— Але якже, Катерино, чейже ви не схочете бути послїдними!.. То було би негарно!.. Станьте тут!.. Ви перші повинні повитати панну Досієр! Так! На самім переді!.. А ми всї лише вас супроводжаємо.

Люті, що їх так випереджено, кинули ся тепер всї прочі до Катерини, обернули єї кілька разів довкола і попхнули відтак до панї бурмістрової наперед, котра кидала їй найлюбійші погляди, не попускаючи ся однак ні на хвилю свого поруча. Пани Ленель удало ся при тій нагоді втиснути ся з своєю дочкою між панюю Лекамус і панну Діпен, за що тисяч разів перепрашала, але в души ликувала. Відтак скоро всї упорядкували ся і коли довгий поїзд задержав ся, виглядали всї панї як уставлені в ряди вояки. Але всї они затремтїли, коли побачили як з одного ваґона висїла згорблена, загорнена в кілька кожухів, обвючена пакунками, сивоволоса і віком прибита бабуся.

200.000 К, яку державні зелїзниції віддали до розпорядимости президентови кабінету, а котрої ужитє заквестионувала рахункова палата.

В Берлинї відбуло ся вчера відкритє нїмецкого парляменту. Перед відкритєм парляменту удали ся посли католицкі на богослуженє до церкви сьв. Ядвиги, а евангелицкі члени парляменту до каплиції в королївскій палатї, куди прибув цїсар. По богослуженях зібрали ся всї посли в „Білій сали“ палати; там в льожи сидїла цїсарева з наслїдницею престола. По обох сторонах престола уставлені були князї і члени союзної ради з кн. Більовом на чолї. Кн. Більов подав престольну бесїду цїсареви, котрий відчитав єї. Відтак канцлер оголосив парлямент відкритим. Посли розійшли ся серед звичайних окликів в честь цїсаря. — Престольна бесїда відчитана цїсарем підносить яко першу задачу парляменту полагодженє буджету на рік 1907 і додаткового кредиту для полудневої Африки, котре то предложенє буде безпроволочно внесене в первістнім змістї з малими лише змінами. Тепер буде певне можливе значне зменшенє числа войска в полудневій Африцї. Дальше має послїдувати управильненє урядничих відносин. Що до законодавства на суспільнім поли, то престольна бесїда каже: Великі закони для охорони економічно слабих були ухвалені мимо опору того сторонництва, котре все називає себе правдивим заступником робітничих інтересів, а само нїчого для тих інтересів нї для поступу культури не зробило, помимо того числить мілїони виборців. Нїмецкі робітники не повинні з тої причини терпіти. Перше засїданє нового парляменту відбуло ся вчера. Наради відкрив президент з віку Вінтерфельд-Менкин, котрий покликав провізоричних секретарів. По ствердженю комплету засїданє відложено до нинї. Відбуде ся на нїм вибір президиї. Цїсар Вільгельм по відкритю парляменту виїхав вчера до Вільгельмсгафен, звідки удасть ся до Гельґолянду. До Берлина верне дня 23 с. м.

В Росиї розпочали ся вчера вибори послів до думи державної. Вибрано доси 104 послів, а то 4 монархістів, 2 із сторонництва „октябристів“, 1 уміреного, 21 кадетів, 18 социяльних демократів, 6 трудовників, 29 безпартийних з лївиції, 3 із скрайної лївиції і 23 народовців. В королївстві польскім побідили польскі народовцї. Вибрано доси 34 Поляків-народовців і 2 Литовців.

Американьске мінїстерство заграничних справ приготовило материяли до нових переговорів з Япанїєю для управильненя еміґрацийної справи. Справу шкільну в Каліфорнії полагоджено в той спосіб, що дїти до 16 літ, володіючі анґлїйским язиком, будуть допущені до шкіл з американьскими дїтьми. Для дїтий заграничних неволодіючих анґлїйским язиком, мають бути засновані окремі школи.

Новинки.

Львів, дня 20-го лютого 1907.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Намістник поручив управу староства в Печенїжинї старшому комісареви повітовому, Станиславови Тебінцї. — Дирекция почт і телеґрафів призволила на взаїмну заміну місць служебових асистентови почтовому Северинови Вайдовскому в Городку Ягайл. і офіциялови почтовому Генрихови Ляско у Львові. — П. Мінїстер зелїзниць покликав дра Збіґнїва Смольку, ад'юнкта ц. к. галицкої прокураториї скарбу у Львові, до служби в мінїстерстві зелїзниць державних.

— **З зелїзниць державних.** Львівска Дирекция зелїзниць доносить: Загальний рух на шляху Стрий-Ходорів заведено на ново дня 19 с. м. поїздом ч. 3313. З причини заметелї снїгової здержано рух поїздів товарових межи стациями Струже і Нове Загіре на час около 2 днїв. — Оголошене дня 13 с. м. обмеженє приймання порожних цистерн з призначенєм до Борислава, знесено з днем 20 с. м.

— **Дрібні вісти.** З днем 1-го марта 1907 буде заведена в Рунґурах (пов. Печенїжин) і в Любли (пов. Стрижів) складниця почтова зі звичайним кругом дїланя. — Часопись „Основа“ переміняє ся — як доносить „Руслан“ — з тижневника на щоденну, але лиш на час виборів. — Із Станиславова втїк майстер шевский Феликс Денисикевич, наробивши богато довгів. Вірителї зажадали приарештованя єго в Бремі або в Гамбурзї. — Стрийскому послови на Сойм, дрови Фрухтманови приключила ся пригода; ідучи на засїданє клюбу лївиції посовнув ся і упав так, що зранив собі голову. В наслїдок того не буде міг через якийсь час брати участи в засїданях сойму. — Рада міста Городка надала послови д-рови Генрихови Колїшерови почетне горожаньство.

— **Грізний огонь** вибух тамтої ночи в помешканю п. Генриха Фалька на II. поверсї дому при ул. Шептицких ч. 17 А. В помешканю спав тодї п. Фальк, котрого дим так вже був затроїв, що він не міг рушити ся на постели навіть тодї, коли кусень стелї впав єму на ноги. Патролюючий на улиции полїциян, побачивши густий дим, який добував ся з димника на даху, побудив людий в камениции і заалярмував сторожу пожарну. Двері до помешканя п. Фалька виважено і уратовано єго від смерти. Остаточно удало ся сторожі пожарній огонь угасити. Причиною огню була хибна будова коминів.

— **Вовки.** Два челядники, різницкий Андр. Пацикевич і пекарский Копаницкий вертаючи з Загвіздя до Станиславова, стрітили на полях над Бистрицею великого вовка. Пацикевич маючи грубу зелїзну палицю, вдарив нею вовка так сильно по голові, що зьвір за кілька хвиль згинув. Була то незвичайно велика вовчиця.

— **Борба з биком на улицях Парижа.** На однім з двірців зелїзничих в Парижи вирвав ся сими днями при ладованю поїзду товарового один бик і пустив ся як скажений улицями міста. На бульварі Пастера викликав він страшенний переполох. Тут перевернув він насамперед якийсь віз і поколов тяжко рогами коня, а відтак кинув ся на якогось циклїста, котрий в тій хвили над'їхав. Лиш якимсь чудом уйшов циклїст смерти, звернувши борзо біцикл в бік і зіскочивши з него. Розлючений бик взяв лиш біцикль на роги, а відтак кинув ся з такою силою на стовп від лїхтарнї, що аж зломив єго. Тимчасом множество людий пустило ся в погоню за розлюченим зьвірятєм і надбіг якийсь різницкий челядник, котрий так зручно закинув шнур на голову бика, що єго зловив і відвів відтак на дворець. Дирекция зелїзниції, з вини котрої звіря вибігло на улицю, мусить тепер заплатити шкоду, якої бик наробив.

— **Про небезпечних вломників,** котрі, як то ми недавно тому доносили, хотїли обрабувати контору п. Корнблїґа в Станиславові, позбирала станиславівска полїция дати, з котрих показує ся, що ватага зложена з чотирох небезпечних злодїїв, котрі допускали ся крадежий з вломами в многих містах в Галичинї. Плян вломy до контори Корнблїґа виготовив один із вломників, котрого доси ще не удало ся зловити, а котрий має бути проводиром тої ватаги. Він називає ся Людвик Кароль Косса, прізваний також Штрассберґер або Ґросс і має около 30 лїт. Той Косса виполошений з пивниції під конторою присїв ся до їдучого фіякром до Лисця якогось сьвященика, висїв в Лисци і пішов пішки до Богородчан. Тут пропав слїд за ним.

Після зізнань одного з арештованих, Мечислава Ґотвальда, лїт 28, женатого, бувшого посесора, проживаючого постійно у Львові, Косса перед наміреним вломом перебував через кілька днів в Станиславові і оглядав місце, де мали добувати ся. Коли уложив плян, вломники з'їхали ся в пятницю о 6 год. вечером в Станиславові; два з них, Косса і Васьневский пішли на каву до цукорнї Ертля а Ґотвальд і Литвин на пиво до реставрациї Фінка. О 7

Всїм їм видер ся один і той сам оклик здивованя і співчутя: — Ох, Боже!...

А пані Лекамус, котра відірвала ся від панни Діпені причепила ся до пані Ленель, запищала своїм голосом:

— Нї, як она змінила ся! Боже праведний! Хто би то був сказав! Можна би гадати, що має більше як пятьдесять пять, а може й більше... Правда? А однако...

Отворили ся дверцї від перону. Панна Досієр наближала ся повільним кроком а пані Гірто крикнула пронизуючим голосом: — Алеж нї; она цїлком не змінила ся! Я би пізнала нашу Наталїю між тисячами!

І розпочали ся обійми і поцїлуї, так що аж подорожні дивували ся; штовханцї і удари з усїх сторін, урядник що відбирав білети ворчав, а „дурний Генрик“ тягнув панну Досієр за рукав, чи не має якого клунка. Бідна старушка не могла відповісти. В одній хвили відобрано їй всї клунки і она мов приголомшена серед одушевлених окликів своїх приятельок переходила з одних рук в другі як яка лялька.

— Нї, яка радість!

— Остаточно маємо тебе раз!

— Моя дорога Наталїя!

— По тількиx лїтах!

А пані Ленель найшла вкінци нагоду виповісти ті слова: То моя дочка Генриетта. Она вправдї була ще в колисцї, коли ти виїздила, але она знає тебе і любить тебе дуже, бо ми дуже часто говорили о тобі!

Остаточно всунено панну Досієр до замовленого від вісьмох днїв повоза, усаджено побіч неї і Катерину, а пані бурмістрова заявила при отвертих дверцях воза:

— Ми зараз надійдемо, бо нинї всї будемо обідати у тебе. Добра Катерина приладила в честь твого приїзду правдивий пир.

Відтак рушив повіз, заки ще панна Досієр змогла відповісти хочби одно слово на всї ті привитаня, які відбирали їй віддих. Она саме що переїхала півперек більшої половини Европи. Єї голова кружляла від всїх тих гуркотів і метушнї по двірцях, ноги від довгого сидженя задеревіли, цїле тїло було мов би побите. До того прилучали ся ревматичні болї. Єї утома була так велика, що она вже від довшого часу не була спосібна хоч би що небудь бажати. Навіть коли по тількох лїтах доїздила до дорогого собі родинного міста, була надто байдужна, аби хоч би лиш виглянути крізь вікно... А однако, привикла не зважати на себе саму і віддавати ся воли других, не жадала аби хоч нинї лишено єї в супокою.

Наймлений віз їхав з гуркотом улицями, при котрих стояли самі нові або бодай ново помальовані доми, снїжно білі, з хорошими зеленими віконницями. І нові назвиска виднїли на вивісках. Маґістрат велїв старі, нерівні каменї заступити новим, гладким бруком, як у всїх великих містах і панна Досієр не могла пізнати в тім новітнім містї свого давного родинного місця, де пережила веселу молодість.

Перед єї домом вижидано єї приїзду; незнакомі лиця, чужі. Панна Досієр відповідала заклопотана на поздоровленя, якими єї витано і чим скорше спішила укрити ся за дверми свого дому. Там вийшла на перший і одинокий поверх і опинила ся в своїм мешканю.

...Дома!.. Від трицятьох лїт тужила за ним; тужила за родиною. Аби колись мати своє пристановище виховала два поколїня росийских князїв. Задля того перетерпіла тілько невигоди і прикрости, набавила ся ревматизму, зазнала тілько упокорень, зносила лїтами неоправдані докори, западала чим раз більше на здоровлю, аж вкінци стала так спокійною, бідною і боязливою старушкою.

Тепер, коли склала ся неожидана пригода, смерть єї молодшого брата, єї мрії здійснили ся. Тепер була „дома“ серед всеї тої старої обстави, окружена споминами дитинячих лїт.

(Конець буде).

год. вечером зайшли до пивниці і почали зараз робити діру в мурі.

Арештований Едмунд Васьнєвский, званий також Васіньский або Туттман, має 30 літ, єсть з фаху пекар, походить з Царства польского в Росиї і признає ся, що був вже раз караний. Третий арештований Іван Литвин, має 37 літ, походить з яворівского повіта, єсть візником і каже, що мешкав постійно у Львові. При арештованих знайдено золоті годинники, золоті ланцушки і перстені, котрі походять з крадежі у коломийского годинникаря Баруха Фаерштайна, доконаної там дня 22. падолиста м. р. Тоді то мабуть ті самі вломники добули ся з пивниці крізь підлогу до склепу Фаерштайна, розбили запомочию свердлів і сталевих ножиць єго вертгаймівску касу і забрали звідтам всіляких дорогоцінностий на 12.000 корон. Суть познаки, що тоті самі вломники допустили ся крадежий в ріжних містах в краю а іменно в Ярославі, в Зборові, у Вигоді і Львові, в Чернівцях і Радівцях.

Ґотвальда і Литвина арештовано в той спосіб, що аґент поліцийний Раттнер з двома поліцаянами пустив ся за ними в погоню о 1 год. в ночи поїздом, що відходив до Львова. На стациї в Ямниці добачили они двох людий, котрі борзо всідали до поїзду, а котрі видавали ся їм підозрінимн. Переконавшись підчас їзди з Ямниці до Єзуполя, що то імовірно вломники, бо на їх одежи були сліди з муру і ґіпсу, арештували їх в поїзді і з Єзуполя відставили до Станиславова. Васьнєвского арештовано в готели „Бельві“ в той спосіб, що аґент Раттнер, довідавшись від якогось фіякра, що до того готелю заїхав о 10 год. в ночи якийсь підозріний мужчина, зайшов туди і запукав до замкнених із середини дверий комнати, де примістив ся був вломник. На пуканє відозвав ся Васьнєвский з тиха: „То ти Ясю?“ (Він мав на думці Івана Литвина). На то відповів аґент: „Я!“ — а коли Васьнєвский отворив двері, аґент з двома поліцаями кинулись на него і зловили єго так, що вже не міг боронити ся набитим револьвером, який мав при собі.

— **Зима.** Здає ся, як би вже мала настати весна. Із західної Европи доносять, що там вже в многих сторонах повіяло теплим воздухом і величезні маси снігу зачинають топити ся. Зміна настала досить нагло, коли зважити, що ще в суботу було в Інсбруці 12, в Ішли 10, у Відни і в Берні по 14, в Прерові і Львові по 20, в Чернівцях 23, а в Кракові 24 степенів морозу. Нині в нашім місті Львові на улицях стоїть вже вода, а попід доми небезпечно ходити, бо величезні маси снігу, які доси лежали спокійно на дахах спадають мов осуги в горах. В Абациї і Триєсті було по 1 степени тепла а в полудневім Тироли доходила теплота в декотрих сторонах навіть до 5 степенів, підчас коли в Любляні було ще в понеділок 7 степенів морозу. В декотрих сторонах Німеччини грозить повінь.

— **Люта баба.** Зарібниця Мария Мазур, мешкаюча спільно з Оленою Романьскою при ул. Замковій ч. 3, посварила ся вчера зі своєю комірницею і так розлютила ся, що вхопивши горіючу лямпу, кинула нею в голову Романьскої та поранила єї так сильно, що Романьску аж кров облила. Щастє лиш, що лямпа згасла, бо могло би було прийти до більшого нещастя.

Телеґрами.

Загреб 20 лютого. Вчера вечером відбули ся збори партиї Старцевича, котрі викликали були велике заінтересованє, бо думано, що прийде до роздору в партиї. Збори відбули ся однак спокійно а по уступленю дотеперішної управи партиї вибрано предсідателем знову дра Йосифа Франка а єго заступником дра Старцевича.

Берлин 20 лютого. Цісар Вільгельм по відкритю парляменту виїхав вчера до Вільгельмсгафен, а відтак поїде до Гельґолянду і верне 23 с. м.

Петербург 20 лютого. (П. А.) Доси вибрано загалом 173 послів до Думи державної а іменно: 8 монархістів; 16 умірених; 9 жовтняків; 1 з партиї мирного відродженя; 39 кадетів; 19 социялістів, 4 з партиї працї; 37 з лївиці, 40 націоналістів, 3 членів крайної лївиці, 7 безпартийних, зближених до лївиці. Межи вибраними знаходить ся 14 бувших послів а між ними Михайло Стахович, один із основателів союза жовтняків, належачий тепер до партиї мирного відродженя. Стахович єсть одним з тих, котрим Столипін свого часу предкладав теку міністерияльну. В 1902 р. одержав він від царя нагану за то, що брав участь в незаконній конференциї земств. В першій Думі був Стахович противником одвічального міністерства.

Петербург 20 лютого. При ревізиї поліцийній в кухни університетскій в ночи з дня 16 на 17 с. м. викрито революцийні видавництва і друковані відозви з назвищами виборців бльоку крайних партий. Загалом викрито 125 пудів видавництв недозволених і 3 печатки жидівско-социяльно-демократичної партиї робітничої, ґрупи студентів трудовиків і социяльних демократів.

Париж 20 лютого. Палата послів по вислуханю заяви міністра просьвіти і віроісповідань у відповіди на інтерпеляцию в справі політики церковної ухвалила 384 голосами против 33 вотум повного довіря.

Париж 20 лютого. Велика часть дневників доказує, що вчерашнє голосованє в палаті було великою побідою міністра Бріянда. Націоналістичні і умірно републиканьскі часописи висказують вдоволенє з причини висліду голосованя. Бріян промавляв яко шеф правительства, коли тимчасом непримирима політика президента міністрів Клєманса зазнала поражки. Ультрарадикальні часописи атакують остро Бріянда.

Гонолюлю 20 лютого. (Б. Райт.) Тут виділи япаньску ескадру. Вчера вечером відбули ся тут збори Япанців, котрі вислали телеґраму до президента Рузвельта з протестом против заказу іміґрациї. Також капіталісти з Гаваї (найбільший з гавайских островів) телеґрафовали до уряду справ заграничних в Япанії, що рішучо противлять ся заказови іміґрациї Япанців до Гаваї, котрий не годить ся з достоїньством япаньскої держави.

Токіо 20 лютого. (Б. Райт.) Дословний зміст поправки до американьского закона іміґрацийного оголошено тут вчера і викликав він велике негодованє. В кругах ліпше поінформованих, котрі були на то приготовлені, оцїняють ситуацию спокійно, уважаючи річ ту за неуникниму. Здає ся, що й населенє успокоїть ся, хоч справа полишить в нїм прикре чувство.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ціна збіжа у Львові** дня 19 лютого: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·65 до 8·30; жито 5·90 до 6·10; овес 7·70 до 8·—; ячмінь пашний 6·60 до 7·—; ячмінь броварний 7·20 до 7·60; ріпак —·— до —·—; льнянка —— до —·—; горох до вареня 8·75 до 9·50; вика 6·40 до 6·60; бобик 6·30 до 6·50; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 60·— до 70·—; конюшина біла 25·— до 40·—; конюшина шведска 60·— до 75·—; тимотка 28·— до 34·—.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).